

Török Gábor elemez - Felborul a pálya

2013 május 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az els? Orbán-kormány idején kezdtem el foglalkozni a politikai napirend kérdéseivel, jelent?s részben azért, mert az volt a benyomásom, hogy van a politikai versenynek egy olyan jellegzetessége, amit sokan értenek és éreznek, de amit akkor még nem kutatott, nem vizsgált és nem is mért idehaza senki.

A politikai napirend kontrolljáról van szó, arról a politikai küzdelemben jelent?s el?nyr?l, amelyet az a politikai szerepl? élvez, aki képes arra, hogy saját témáival, saját kezdeményezéseivel uralja a nyilvánosság terét. Világos volt, hogy az, akinek a kezében van ez a sajátos hatalom, már eleve nehezen leküzdhet? el?nnyel indul a szavazók figyelméért és támogatásáért zajló küzdelemben, hiszen politikai ellenfeleinek idegen terepen, számukra gyakran eleve vesztes helyzetekben kellene helyt állniuk.

Az 1999-2000-es mérések az Orbán-kormány jelent?s fölényét mutatták ebben a napirendi küzdelemben, a Fidesz ezekben az években végig meghatározó, irányító szerepl?je volt ennek a tematizációs versenynek. A kés?bbi szocialista-liberális kormányok alatt soha nem regisztráltunk olyan kormányzati napirendi fölényt és nem tapasztaltunk olyan tudatosan irányított kommunikációt, mint ekkor. A kés?bbi vizsgálatok gyakran a küls? témák uralmáról számoltak be, néhány megkomponált periódust leszámítva sem a Medgyessy-, sem a Gyurcsány-kormány nem volt képes arra, hogy az els? Orbán-kormányhoz hasonlóan dominálja a nyilvánosságot.

Mindez azért jutott most eszembe, mert az elmúlt hetekben egyre jobban sajnáltam, hogy ezek a napirendi felmérések néhány éve megszakadtak. Így sajnos nincsenek összehasonlító adataink arról, amit szerintem a politikát hivatásszer?en figyel?k tábora – bármelyik oldalhoz is álljanak közelebb – egyöntet?en érez: ma olyan aszimmetrikus helyzet alakult ki a politikai napirendi versenyben, ami minden bizonnyal túltesz az els? Orbán-kormány id?szakában tapasztalt kormányzati dominancián. Az egymás le- vagy meggy?zésével foglalkozó ellenzéki pártok hónapok óta képtelenek arra, hogy saját témáikat napirenden tartsák, miközben a Fidesz professzionális módon készít el? és tálal történeteket, ügyeket, eseményeket. Akár az elmúlt hetek vezet? témáira, a rezsicsökkentésre és a titkosszolgálati botrányra gondolunk, mindkét esetben láthatjuk, hogy megkomponált, átgondolt m?sorral van dolgunk, ahol a szerepek kiosztottak, az események megtervezettek. Különösen el?bbi esetében szemet szúró, hogy mennyire a politikai kommunikáció szempontjaira figyel? a tálalás: minden hétre jutnak újabb események, bejelentések, és más, kapcsolódó kérdéseket is rövid id?n belül képes a Fidesz ugyanerre a szálra felf?zni. Csak egy ilyen elképeszt?en kommunikáció-orientált politika mellett lehetett képes a kormánypárt arra, hogy az alapvet?en egyszeri döntésnek látszó rezsicsökkentést most már hetek-hónapok óta napirenden tartsa, ráadásul a vezet? hírekben szerepeltesse.

Miközben a kormány teszi a dolgát, és ebben a tekintetben kétségtelenül úgy dolgozik, mint a világ bármely választási kampány el?tt álló pártja, az ellenzék állapota a politikai napirend fel?l nézve lényegesen válságosabbnak látszik, mint amit az egyébként számukra nem túl kellemes közvélemény-kutatási adatok mutatnak. Sem az MSZP, sem az Együtt, de a Jobbik sem – az LMP-r?l vagy a DK-ról nem is beszélve - volt még képes ebben az évben arra, hogy legalább egyetlen olyan témát találjon, amellyel napokig a címlapokon maradhat.

S ennek - minden ellenkez? és alapvet?en önfelment? értelmezéssel szemben - els?sorban nem az az oka, hogy a közszolgálati csatornák és a jobboldali orgánumok ellenérdekeltek az ellenzék szerepeltetésében: ha megnézzük az ellenzék lapjait, ott sem nagyon akadunk ilyesmire. Kötelez? reakciók, egy-két napos szavatosságú akciók, kizárólag a politikai elitet érdekl? bels? hírek uralják az ellenzéki kommunikációt, mintha az ellenzék nem is választásokra készülne, hanem éppen egy elvesztett választás után kifelé takaréklángon m?ködve próbálná meg összeszedni saját magát.

S hogy mi következik mindebb?l 2014-re vonatkozóan? Mondhatnánk, hogy nem sok, hiszen 2002-ben egy korábban a napirendi küzdelmekben rendre vesztes pozícióban lév? ellenzék is képes volt legy?zni az akkori Fideszt. Annak az eredménynek azonban akkor volt egy fontos kísér?jelensége: a kampány id?szakára, s?t, már 2001-re a korábbiaknál lényegesen kiegyenlítettebbé vált ez a tematizációs küzdelem. Semmit nem szeretnék el?rejelezni, tényleg csak rögzítem: ennek most – egyel?re – semmi jele.

(Heti Válasz, 2013. május 2.)

torokgaborelemez.blogspot.com - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló